

زورخاں

شماره ۷۱۹

سردبیر این شماره: سوسن صابری

۱ مه ۲۰۲۴ - ۱۲ اردیبهشت ۱۴۰۳

ویژه اول ماه مه، روز جهانی کارگر

اول مه برهما، ۹۹ درصدی های ایران و جهات مبارک باد

سلام بر زندگی با اول ماه مه

از طرف سردییران و دست‌اندرکاران ژورنال

ژورنال، اول ماه مه - روز جهانی کارگر را به همه شما ۹۹ درصدی‌های ایران و جهان تبریک می‌گوید.

در این ویژه‌نامه که به مناسبت این روز تاریخی تهیه شده است تنها فرازهایی از جدال نظری، سیاسی و طبقاتی طبقه کارگر را در برابر دنیا و نظام سرمایه‌داری زانو صف مشاهده می‌کنید. اول ماه مه روز جهانی کارگر فقط یک جشن در یک روز معین نیست. این روز فراتر از همه روزها و جشن‌های یادآور مهم‌ترین نبرد تاریخی همه "هیچ بودگان" جهان در برابر طبقه‌ای است که رنج بشریت تأمین‌کننده "گنج" بی‌پایان آنها است.

ما این روز را جشن می‌گیریم؛ چون تا همین امروز و علی‌رغم اینکه جهان هنوز اسیر مناسبات اسارت‌بار سرمایه‌داری است، بدون نبرد بی‌امان این طبقه دستاوردهای رفاهی و سیاسی و اقتصادی

کنونی برای بشریت متصور نبود. اول ماه مه
امتداد مبارزه هر روزه همه مردم برای رهایی از
فقر و نابرابری و به دست آوردن آزادی و رفاهی
همگانی است.

چهارشنبه ۱۲ اردیبهشت ۱۴۰۳

۱ مه ۲۰۲۴

طبقه کارگر و آزادی

آزادی آرمان و خواستی است که ظاهراً همه در مورد آن توافق دارند. اما آزادی از دید طبقه کارگر اساساً از درک رایج کاپیتالیست‌ها و دولت‌هایشان تفاوت دارد: طبقه کارگر اولاً خواهان آزادی‌های بی‌قید و شرط است و برخلاف یک درصدی‌ها

آنها به مقدسات ملی مذهبی و اخلاقی و غیره مشروط نمی‌کند، و ثانیاً از آزادی‌های سیاسی - مدنی فراتر می‌رود و خواهان آزادی از جبر اقتصادی است. جامعه، در نظامی که معیشت کارگر را برای کار کشیدن و استثمار او به گرو گرفته است، آزاد نیست. حتی برخورداری واقعی از آزادی‌های مدنی - سیاسی نیز مستلزم آزادی از جبر اقتصادی است. رهائی طبقه کارگر و کل جامعه در گرو نفی محدودیت‌ها و تبصره‌های ملی مذهبی قومی بر آزادی و مهم‌تر از آن نفی جبر اقتصادی است.

چهارشنبه ۱۲ اردیبهشت ۱۴۰۳

۱ مه ۲۰۲۴

ما کار می‌کنیم که زندگی کنیم،
زندگی نمی‌کنیم که کار کنیم

این شعار پلاکارد روز جهانی کارگر در تهران در سال ۱۳۸۶ بود. می‌خواهیم زندگی کنیم، شاد باشیم و رفاه و آزادی داشته باشیم. نمی‌خواهیم

سرمایه‌داران سی‌سال‌چهل‌سال هر روز از صبح تا شب شیره جانمان را بمکند و وقتی بازنشست می‌شویم با فقر و بدبختی و هزار نوع بیماری دست‌وپنجه نرم کنیم.

اگر نظام بردگی مزدی حاکم نبود همه می‌توانستند هفته‌ای بیست ساعت کار کنند و از تمام امکانات رفاهی برخوردار باشند. در این نظام فقط اقلیتی انگل، زندگی دارند، بقیه باید تا جان دارند برای این انگل‌ها کار کنند. برای زندگی به معنی واقعی کلمه، این نظام را باید از ریشه درآورد. این کار انقلاب سوسیالیستی است.

چهارشنبه ۱ فروردین ۱۴۰۳

۲۰ مارس ۲۰۲۴

بخش کارگری و زنان

موقعیت اجتماعی زنان در همه جای جهان با مردان تفاوت دارد. تفاوت از نوع کار، رشته‌های تحصیلی، دستمزد متفاوت برای کار مشابه و هر آنچه که می‌تواند به زندگی اجتماعی انسان‌ها مربوط باشد، مانعی دوچندان در برابر زنان به

وجود می آورد.

طبقه کارگر یک صنف در میان اصناف دیگر نیست. طبقه کارگر ناجی رهایی بشر است و برای رهایی از نظام اسارت‌بار سرمایه‌داری در همه سنگرها رودرروی طبقه حاکم قرار می‌گیرد. در ایران تحت حاکمیت جمهوری اسلامی، ستم جنسیتی و مبارزه علیه این ستم در رأس مبارزه جنبش کارگری قرار دارد. به این دلیل گفته می‌شود انقلاب علیه جمهوری اسلامی، انقلابی زنانه است. این انقلاب پیروز نمی‌شود مگر اینکه سرنگونی جمهوری اسلامی به رهایی همه انسانها منجر شود.

چهارشنبه ۱۲ اردیبهشت ۱۴۰۳

۱ مه ۲۰۲۴

جنبش کارگری و مساله مذهب

شغل مذهب خدمت کردن به طبقات دارا، سرکار گذاشتن توده‌های محروم کارگران با وعده رستگاری آن جهانی و تن دادن به بردگی مزدی در این جهان

بوده است!

ایران زیر سلطه حکومت اسلامی، گویاترین نمونه این نقش مذهب است. در ایران اما اسلام در نقش ایدئولوژی به خون کشیدن انقلاب برای عدالت اجتماعی سرکار آمد و در قالب مافیای آیت‌الله‌ها، در قالب سپاه و بسیج و زندان و شکنجه مستقیماً در مقابل کارگران قرار گرفت و به همین دلیل، در ایران، اسلام نه تنها قدرت تخدیر کارگران را ندارد؛ بلکه خود، همراه طبقه حاکم موضوع مبارزه است. شعار اخیر کارگران بازنشسته، "حجاب حجاب شعارشون، دزدی و غارت کارشون"، یکی از جلوه‌های برجسته تقابل کارگران با میلیاردرهای حاکم و ایدئولوژی اسلامی‌شان است.

چهارشنبه ۱۲ اردیبهشت ۱۴۰۳

۱ مه ۲۰۲۴

کارگران و مجازات اعدام

طبقه کارگر ایران در مبارزه برای احقاق حقوق خود با حکومتی روبروست که در دفاع از سرمایه‌داران، کارگران را دستگیر و زندانی می‌کند، شلاق می‌زند و حتی ترور و اعدام می‌کند.

بخشی از قربانیان مستقیم اعدام کارگران بوده‌اند و آنجا هم که اعدام برای سرکوب جامعه بکار رفته، مبارزات و اعتراضات کارگری در سایه آن راحت‌تر مورد تعرض قرار گرفته است.

اعدام چماق سرکوب کارگران و کل جامعه است. طبقه کارگر که در حفظ ستم و استثمار هیچ نفعی ندارد با هر گونه خشونت دولتی علیه شهروندان مخالف است و پرچم دفاع از زندگی را در دست دارد. اعدام پاسخ دیکتاتورها و تأمین زندگی مرفه پاسخ کارگران به مصائب اجتماعی است.

چهارشنبه ۱۲ اردیبهشت ۱۴۰۳

۱ مه ۲۰۲۴

جنبش کارگری و جرم سیاسی

جرم سیاسی یعنی رسمیت دادن به دیکتاتوری و حفظ مناسباتی که فقر و فلاکت و استثمار را ابدی و ازلی می‌کند. در جامعه‌ای که جایی برای فقر و فلاکت نباشد، جرم سیاسی نیز وجود نخواهد داشت. در جامعه انسانی، آزادی بیان و

اندیشه بی‌قید و شرط حق همه شهروندان است و هر کجا، توسط هر مقام و در هر شرایطی اسمی از جرم سیاسی به میان بیاید، دستان خونین دیکتاتورها و دیکتاتوری هویدا خواهد شد.

جنبش طبقه کارگر جهانی و همین‌طور جنبش کارگری در ایران، در همراهی با اکثریت عظیم مردم ستم‌دیده بی‌وقفه علیه آنچه که "جرم سیاسی" گفته می‌شود ایستاده است و به این معنا با همه قوا علیه دیکتاتوری طبقه حاکم مبارزه می‌کند.

چهارشنبه ۱ فروردین ۱۴۰۳

۲۰ مارس ۲۰۲۴

آزادی، برابری، رفاه

تصویر همه از یک زندگی مطلوب و یک دنیای ایده آل بی شک یکی نیست. اما با این همه مقولات و مفاهیم معینی در طول تاریخ چند هزار ساله جامعه بشری دائماً به عنوان شاخص‌های سعادت انسان و تعالی جامعه به طرق مختلف برجسته و تکرار شده‌اند، تا حدی که دیگر به عنوان مفاهیمی

مقدس در فرهنگ سیاسی توده مردم در سراسر جهان جای گرفته‌اند. آزادی، برابری، عدالت و رفاه در صدر این شاخص‌ها قرار دارند.

دقیقاً همین ایده‌آل‌ها بنیادهای معنوی کمونیسم کارگری را تشکیل می‌دهند. کمونیسم کارگری جنبشی برای دگرگونی جهان و برپایی جامعه‌ای آزاد، برابر، انسانی و مرفه است.

چهارشنبه ۱۲ اردیبهشت ۱۴۰۳

۱ مه ۲۰۲۴

جنبش کارگری و ناسیونالیسم

ناسیونالیسم مخرب ترین ایدئولوژی طبقه سرمایه دار است که به نام ملت، وطن، میهن و میهن پرستی، اکثریت عظیم آن وطن یعنی طبقه کارگر را بچاپند و هر اعتراض کارگران را هم به نام وطن فروشی و خیانت به میهن در هم بکوبند. وطن واقعی سرمایه داران اما کیف های

پولشان است. کیف‌هایی که صاحبانش عاشق هر جایی
در جهان هستند که کارگرش ارزان‌تر، سودش بیشتر
و وضعش امن‌تر است.

ناسیونالیسم، دنبال تخریب اتحاد در صف جنبش
کارگری است. در داخل هر کشور، با الصاق هویت
ملی و قومی و زبانی به بخش‌های مختلف کارگران و
در سطح جهان، تحریک کارگران "وطن" در مقابل
کارگران "دشمن"

جنبش کارگری برای مبارزه متحدانه، باید باناسیونالیسم
به‌عنوان یک کلاهبرداری سیاسی مقابله کند!

چهارشنبه ۱۲ اردیبهشت ۱۴۰۳

۱ مه ۲۰۲۴

مطالبات اساسی سیاسی و اقتصادی مردم که در دوازده بند این منشور آمده از آزادی‌های بی‌قید و شرط سیاسی تا برابری کامل حقوق زن و مرد، لغو مجازات اعدام، برچیده‌شدن ارگان‌های سرکوب و مصادره اموال اشخاص و نهادهایی که زندگی مردم را غارت کرده‌اند و ممنوعیت دخالت مذهب در قوانین کشور، پرچم اتحاد مردم علیه همه مصائب اقتصادی و سیاسی و برای پایان دادن به صدسال استبداد و عقب‌ماندگی مذهبی و غیرمذهبی است. تنها حول چنین خواسته‌هایی می‌توان متحد شد، سرنگون کرد و جامعه‌ای مدرن و انسانی ساخت.

چهارشنبه ۱۲ اردیبهشت ۱۴۰۳

۱ مه ۲۰۲۴

زنده باد اداره شورایی

انقلاب زن زندگی آزادی، انقلابی برای پایان دادن به هر نوع حکومت آقابالاسر است. مردم حق دارند در همه تصمیمات محیط کار و زندگی خود و در سطح کلان کشور مشارکت و تصمیم گیری کنند و این تنها با حاکمیت شورایی، از پایین تا بالا، ممکن است نه با پارلمان. پرچم اداره شورایی را

اسماعیل بخشی در دل مبارزات طوفانی هفت تپه
در سکوی سخنرانی فعالین اعتصاب اعلام کرد
و با استقبال کارگران و بخش زیادی از جامعه
روبرو شد.

زنده باد اداره شورایی، زندگی شورایی و حاکمیت
شورایی

چهارشنبه ۱۲ اردیبهشت ۱۴۰۳

۱ مه ۲۰۲۴

رہائی بشر و لزوم لغو بردگی مزد

برآمدن جامعه سرمایه‌داری مصادف است با پدیدارشدن عصر روشنگری و به میدان آمدن آرمان‌های آزادی، برابری و کرامت انسانی. بشری که تا دیروز رعیت به شمار می‌آمد اکنون به‌عنوان شهروند از حق تعیین سرنوشت خود برخوردار

گشته بود. اما ظهور دنیای نوین زنجیرهایی نامرئی را بر دست و پای شهروند "آزاد" زده بود: اجبار به بردگی مزدی. شهروند اکنون می‌توانست فروش نیروی کار در ازای مزد برای بقا را انتخاب کند و یا مرگ از گرسنگی.

آزادی تنها در دنیایی ممکن است که از اقتدار پول و بردگی مزدی رها شده باشد؛ دنیایی که تأمین‌کننده نیاز همه انسان‌ها باشد و هر انسان به اندازه توانش در خدمت این جامعه انسانی باشد.

چهارشنبه ۱۲ اردیبهشت ۱۴۰۳

۱ مه ۲۰۲۴

طبقه کارگر و قدرت سیاسی

**ONLY SOCIALISM
CAN SAVE HUMANITY!**

در جوامع طبقاتی قدرت سیاسی در دست طبقه‌ای است که وسایل تولید را در دست دارد. اما طبقه کارگر خواهان نفی مالکیت خصوصی بر وسایل تولید است. از دید طبقه کارگر تولید باید در خدمت کل جامعه باشد و بوسیله همه مردم

کنترل و اداره شود.

از نظر سیاسی این به معنای نفی دولت مافوق مردم و در دست گرفتن قدرت سیاسی بوسیله توده مردمی است که در شوراها سازمان یافته‌اند. دولت شورایی دولت به معنی متعارف آن، سلطه یک طبقه بر کل جامعه، نیست؛ بلکه ارگان اداره امور است. این اساس و رکن نظام سوسیالیستی است که طبقه کارگر در چشم‌انداز جامعه قرار می‌دهد.

چهارشنبه ۱۲ اردیبهشت ۱۴۰۳

۱ مه ۲۰۲۴

یک دنیای بهتر

تغییر جهان و ایجاد دنیایی بهتر یک امید و آرمان
همیشگی انسانها در طول تاریخ جامعه بشری
بوده است.

علیرغم رواج ایده‌های قدرگرایانه و خرافی اعم از

مذهبی و غیرمذهبی حتی در دنیای به اصطلاح مدرن امروز، ایده‌هایی که هر یک به نحوی علاج‌ناپذیری و مقدر بودن وضع موجود را تبلیغ می‌کنند، زندگی واقعی و عمل روزمره توده‌های وسیع مردم همواره حاکی از یک امید و باور عمیق به امکان‌پذیری و حتی اجتناب‌ناپذیری یک آینده بهتر است. این امید که دنیای فردا می‌تواند از محرومیت‌ها و مشقات و کمبودها و زشتی‌های امروز رها باشد، این اعتقاد که عمل امروز انسان‌ها، چه جمعی و چه فردی، در تعیین چند و چون دنیای فردا مؤثر است، یک نگرش ریشه‌دار و قدرتمند در جامعه است که زندگی و حرکت توده‌های وسیع مردم را جهت می‌دهد.

کمونیسم کارگری قبل از هر چیز به اینجا تعلق

دارد، به امید و اعتقاد انسان‌های بیشمار و نسل‌های پی‌درپی به اینکه ساختن یک آینده بهتر، یک جهان بهتر، به دست خود انسان، ضروری و میسر است.

چهارشنبه ۱۲ اردیبهشت ۱۴۰۳

۱ مه ۲۰۲۴

زنده باد روز جهانی کارگر

ژورنال، نشریه روزانه آنلاین، ساعت ۴ بعد از ظهر به وقت اروپای مرکزی (۶ و نیم به وقت ایران) منتشر می شود. ژورنال جمعه ها منتشر نمی شود،

سایت ژورنال:

<http://journalfarsi.com>

ایمیل: journalfarsi@gmail.com

اینستاگرام:

www.instagram.com

تلگرام: <https://t.me/journalfarsi>

ایکس:

https://twitter.com/Journal_Farsi

واتساپ:

۰۰۴۴۷۷۸۸۹۸۸۶۴۳

ژورنال